

Jelikož je sobotní dopoledne již tradičně věnováno pohádce pro děti, rozhodli jsme se dětem věnovat i závěrečnou Literární přílohu. Letos dostaly za úkol vytvořit básničky, které budou obsahovat jejich jméno.

Přijel jsem do Sobotky,
potkal jsem tam hezké holky.
Starosta byl mrzutý,
nebyl ještě obutý.
Už skončil školní rok,
malé děti udělaly krok.

Kačka, 9 let

Kočičárna

Jmenuju se Kačka
a mám ráda Mačka.
To je náš kocour
a je to velký cour.

Káťa, 8 let

Daniel

Daniel, je to Verči mučitel,
je horší než učitel.
Je horší než Kikina,
která pěkné plavky má.
Daniel je prdek,
má moc velký zadek.
Trojku z těláku má,
nic si z toho nedělá.

Daniel, 12 let

Jmenuju se Terka,
nejsem žádná selka.
Krávy nikdy nedojím,
protože se jich bojím.
Ale koně ráda mám,
někdy na nich jezdívám.
Nejradši mám velké psy,
a to at' jsou různé rasy.

Tereza, 13 let

Celý život hádám:
až na svět přijde Adam,
vnější svět se zboří,
zas tu budou dinosauři.
Lidský rod pak vyhyne,
jenom nový Adam zůstane.
Přiletí pak velký kámen,
s dinosaury bude ámen.
Lidský rod zas povstane,
na zemi už zůstane

Adam, 11 let

Jmenuju se Kája,
hraje si se mnou Pája.
Pája je dobrá,
je to kobra.
Plazí se pod zemí,
já bydlím v přízemí.
Pája hodně syčí,
když ji dráždím tyčí.

Kája, 6 let
(na motivy vyprávění Káji přebásnila Míla)

Jmenuju se Žofinka
a vyrostla jsem z miminka
a jsem pěkná panenka.
A můj pes
je Oves.

Žofinka, 6 let

Jmenuju se Lukášek
a rád papám gulášek.
Taky na to vypadám,
špeky kolem sebe mám.
Už se ani nehnu,
škubnu sebou a zhebnu.

Lukáš, 14 let

Na zahradě mezi stoly
pod velikým javorem
sešly se dvě učitelky
s malým dětským souborem.
Malé, snědé,
hnáty křivé,
do veršů jsou celé divé.

Míla a Lada, celkem 58 let

Kromě vlastní tvorby dětská dílna připravila i anketu, kterou rozdala asi čtyřiceti lidem – místním i účastníkům festivalu. Kromě otázek zkoumajících povědomí o festivalu a Fráňovi Šrámkovi si měli respondenti zkusit vybavit nějakou básničku ze svého dětství (zvítězila Křišťálová studánka, hned za ní se umístily Poštovní schránka a Skákal pes, ale naši největší pozornost vzbudila báseň „Na palouku v bodláči / sedí vlk a kouří lulku. / Honem vyskoč, chlupáci, / dej si pozor na Karkulku. / Ona chodí do juda, / každé ráno vzpírá činku, / čeká tě jen ostuda, / vypráší ti kožich, synku.“) a stvořit básničku s použitím vlastního jména nebo slova Sobotka. Básničky těch několika dotázaných, kteří neodmítli rýmovat, vám přinášíme:

Obul jsem si botky
a vypravil se do Sobotky.

Sobotka, ta je nám svatá,
pan Šrámek hlava zlatá.

Když přijedu do Sobotky,
koupím si tam nový botky.

Když zpívá naše Marie,
je to hezká árie.

Já jsem Iva Bártová,
snad na paměť se zachová,
že jsem občan ne Sobotky, ale Kdanic,
ze Sobotky je mi nanic.

Ač jsem holka ze Sobotky,
nosím ráda pěkné botky,
jmenuju se Anička
a políbím tě na líčka.

Jmenuji se Dorotka,
mé město je Sobotka.

Jmenuju se Alena,
mám odkrytá kolena.

Přišla sem Hanka
navštívit Šrámka.

Jarmila
se nemyla.

Sobotka
koupila si robotka.

Náš malý Rostíček
koupil si v Sobotce
pár malých botiček.

Sobotka je malé město
a jezdím sem každý rok.

Ševci ze Sobotky
šili pěkné botky.

Sobotka,
tlačí mě polobotka.

Jsem Pepa Smolík,
smůly mám tolik.

Poletíme do Sobotky,
koupíme si nové botky.

Milena, Milena
chytila jelena.

Jmenuji se Ivča,
co má ráda pivča.

Jarmilo, Jarmilo,
co bylo, to bylo.

Sobotka,
na ní je lhotka.

A na závěr ještě jednu básničku, kterou paní Dagmar Šafaříková donesla přímo do redakce, otázkou je, nakolik nezávisle na zmíněné anketě. Je k ní připojena douška: „Vzpomínám na seminář, v kterém jsme na výzvu Zdeňka Svěráka všichni společně vymýšleli rýmy na slovo Sobotka. Zde jedna ukázka:“

Tulák

Když jsem já šel do Sobotky,
prošlapal jsem polobotky.
Teď tu stojím bos,
zebe mě i nos.
Lidé dobří, dejte boty
nebo aspoň bačkory,
než se vydám na hory.